

Тия клоніе пакъ си разнищувать на много тънки нищкы; кои-то опиратъ въ дрѣбны мѣхурчета. *Л. Д. 1869 р. 89.* Дишай добръ чистъ въздухъ чакъ до послѣдни-тъ крайща на въздушни-тъ траби, сир. чакъ до мѣхурчета-та на бѣлий-тъ дробъ. *Л. Д. 1876 р. 2)* мочевої пузырь: Отова (пѣяницы-ты) лесно добывать отока по цѣло-то си тѣло, камъкъ въ мѣхура... *Л. Д. 1869 р. 113.*

Мѣхъ *с. м.* мѣхъ (для молока и пр.) *мн. ч.* **Мѣхове:** Надува ся като мѣхъ. *Ч. 190.* Паднѣ, като мѣхъ. Сир. Тѣжко паднѣ. *Ч. 206.* Въ самія овчарскы или козарскы мяхъ са е квасило мляко и въ само-то козарско ведро са сырило сыреніе-то за тязи, които ше дойдатъ на кошяря на день „Гергювъ—день“. *Ч. 110.* Малчи, синче, не плачи, ойде въ пазаръ татко ти, ке ти купишь два меха, едни-отъ меденъ, други-отъ немеденъ: Кой ке малчитъ медени-отъ, кой ке плачитъ немедени-отъ. *М. 665. 2)* животъ (*син. коремъ*): Трескавица-та била Св. Илиевите устреци, кои шчо надианале на земата како нажежени камения. Ними ги викаетъ: „убиени камения“ и со ними напиваетъ паднатите отъ високо и убиени по мехотъ (коремътъ) деца. *Шанкаревъ. р. 10.*

Мѣхурасть *пр.* пузырчатый.

Мѣча стѣпка *с. ж.* растеніе медвѣжья лапа.

Мѣчене *с. с.* мяуканье.

Мѣчешки *пр.* медвѣжій: Мечешка кожа (медвѣжья шкура). *Ч. 244.* Помади отъ левска и мечешка лой. *Л. Д. 1876 р. 107.*

Мѣчи *тоже что мечешки:* Той спѣше на одър-отъ на мечъ кожѣ. *Р. 141.* Докажете му, че нѣма вълчи и мечи праздници. *Л. Д. 1871 р. 173.*

Мѣчка *с. ж.* медвѣдь, медвѣдица. **Мечѣ** **Мечѣнце** *с. с. ум.* медвѣжѣнокъ. **Мечетини** *мн. ум.* медвѣжата: За мечки-тъ има много повѣрія, приказскы и т. под. Казвать, на примѣръ, че мечка-та често събира у себе гости: вълци, лисици, зайци и т. п.; гошава ги, а послѣ ги изида. Въ много приказскы ся срѣща, че мечка-та мѣси хлѣбъ, така на примѣръ въ слѣдѣжщѣ-тъ колибарскѣ пѣснь. — *Ч. 184.* Мечка тесто валеше, Пойке го лапаше, И на мече да'аше. *М. 25.* Що ми се гласецъ посчува Под бор при студен кладенецъ? Да ли ъ мечка кръвница? Или ъ юнакъ балкански? *Д. 32, 49—52.* Гладна мечка хоро не играе. Казва тоя, кого-то покарвать на работѣ, прѣди да му дадѣтъ да яде. *Ч. 142.* „Гладна мечка не играй“ (*посл.*). *Зк. 86.* Ав доведох върла мечка. *Д. 85, 26.* Да го пушчине на дарва, Да' ке го мечка изедить. *М. 269.* Бѣли мечки доходяха често камъ вапорѣтъ и даваха прѣсно мѣсо. *Л. Д. 1876 р. 139.* Какъ отишълъ на мѣчки, и дошълъ си безъ рачкы. Казвать, кога-то нѣкой иде да печѣли, а си дойде пакъ сиромакъ. *Ч.*